

7. دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین (علیهم السّلام)

7. دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین (علیهم السّلام)

مسأله ۸۵۹) دروغ بستن به خدا و پیامبران و معصومین (علیهم السّلام) بنابر احتیاط واجب روزه را باطل می کند، هرچند بعداً توبه کند و بگوید نسبت دروغ داده است.

مسأله ۸۶۰) نقل روایاتی که در کتاب ها آمده است و انسان نمی داند که دروغ است، اشکال ندارد، هر چند احتیاط مستحب آن است که آنها را با نسبت به آن کتاب، نقل کند.

مسأله ۸۶۱) اگر سخنی را با اعتقاد به اینکه راست است از قول خداوند متعال یا پیامبر یا معصومین (علیهم السّلام) نقل کند و بعد بفهمد دروغ بوده، روزه اش باطل نمی شود.

مسأله ۸۶۲) اگر روزه دار در حالی که می داند دروغ بستن به خداوند متعال و پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله) روزه را باطل می کند، چیزی را که می داند دروغ است به آنان نسبت دهد و بعداً معلوم شود راست بوده، بنابر احتیاط باید روزه را تمام کرده و بعداً قضای آن را هم بگیرد.

مسأله ۸۶۳) اگر از روزه دار بپرسند: «آیا پیامبر (صلی الله علیه وآله) چنین مطلبی فرموده است؟» و او عمدتاً بر خلاف واقع پاسخ دهد، بنابر احتیاط روزه اش باطل می شود.